

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler (spr.)

Sędziowie: SA Elżbieta Fijałkowska

SA Waldemar Kryślak

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) sp. z o.o. z siedzibą w (...)

przy uczestnictwie (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.

o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 2 kwietnia 2013 roku, sygn. akt: IX GCo 68/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nadać klauzulę wykonalności wyrokowi Sądu Polubownego – Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej (...) z dnia 25 maja 2012 roku wydanemu w sprawie o sygnaturze SA 375/11, na podstawie zapisu na sąd polubowny zawartego w pkt. 19 umowy najmu z dnia 10 maja 2004 roku, na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w (...), na którą przeszły uprawnienia dotychczasowego wierzyciela (...) sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w (...)(poprzednio: (...) S.A. z siedzibą w (...)) oraz zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 377,00 zł (słownie: trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

SSA E. Fijałkowska SSA J. Geisler SSA W. Kryślak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek (...) sp. z o.o. z siedzibą w (...) o stwierdzenie wykonalności wyroku Sądu Polubownego – Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej (...) z dnia 25 maja 2012 roku, na mocy którego sąd ten zasądził od pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w (...) kwotę 525.207,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Jednocześnie obciążył wnioskodawcę kosztami procesu w zakresie przez niego poniesionym.

W motywach rozstrzygnięcia wyjaśnił, że w/w wyrok został wydany na rzecz nieistniejącego w chwili jego wydania podmiotu, tj. (...) S.A. z siedzibą w (...) Wskazał, że z odpisu z KRS, przedłożonego przez wnioskodawcę, wynika, że uchwałą Zgromadzenia Wspólników z dnia 12 grudnia 2011 roku spółka (...) S.A. w (...)przekształciła się w spółkę (...) sp. z o.o. w (...) natomiast w dniu 30 grudnia 2011 roku została zarejestrowana w KRS spółka (...) sp. z o.o. w likwidacji. W dniu 10 stycznia 2012 roku została otwarta likwidacja spółki.

Oznacza to, zdaniem Sądu I instancji, że wykonanie wyroku wydanego przez sąd polubowny na rzecz nieistniejącej spółki jest sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej. Skoro bowiem podmiot, na rzecz którego sąd polubowny zasądził roszczenie, nie istniał w dniu wydania orzeczenia, nie jest możliwe stwierdzenie wykonalności tego wyroku.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wnioskodawca, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie i nadanie w/w wyrokowi klauzuli wykonalności. Podkreślił, iż z przedłożonego przez niego odpisu z KRS wynika, że spółka (...) S.A. przekształciła się w spółkę (...) sp. z o.o. Przekształcenie oznacza ciągłość organizacyjną i prawną podmiotu, zatem nie można przyjąć, że podmiot, które uległ przekształceniu, nie istnieje oraz nie istniał w dacie wyrokowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska Sądu Okręgowego, iż w sprawie zachodziły przeszkody do stwierdzenia wykonalności wyroku Sądu Polubownego – Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej (...) z dnia 25 maja 2012 roku z uwagi na jego sprzeczność z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego).

Takie stanowisko Sąd I instancji wyprowadził z faktu, że spółka akcyjna, będąca stroną powodową, jeszcze przed datą wydania wyroku uległa przekształceniu w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, przy czym zmiana ta nie została uwzględniona w treści wyroku. Powoduje to, zdaniem Sądu I instancji, sytuację, w której stroną postępowania jest podmiot nieistniejący.

Z argumentacją tą nie sposób się zgodzić. Zgodnie z treścią art. 553 § 1 k.s.h. spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki spółki przekształcanej, co należy rozumieć w ten sposób, że spółka ta nie wstępuje, ale jest cały czas podmiotem tych praw i obowiązków (vide: Andrzej Kidyba, Komentarz do art. 553 kodeksu spółek handlowych, stan prawny: 30 czerwca 2013 roku). W takim wypadku spółka jest cały czas ex lege podmiotem tych praw i obowiązków (por. także A. Szumański, Prawo spółek, 2001, s. 881; A. Witosz, Kodeks, s. 1231; S. Krześ, Kodeks, s. 631-633). W przypadku kontynuacji nie ma poprzednika i następcy prawnego, ale istnieje ta sama spółka w zmienionej formie (tak też wyrok WSA w Rzeszowie z 15 kwietnia 2008 roku, sygn. akt: I SA/Rz 200/08, LEX nr 443817).

W świetle powyższego niezasadnie przyjął Sąd I instancji, że stroną powodową w w/w wyroku był podmiot nieistniejący. Zatem wadliwe jej oznaczenie należy rozpatrywać w kategoriach oczywistej omyłki, która bez przeszkód mogłaby zostać sprostowana na etapie postępowania o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego.

Jednakże, jak wynika z akt niniejszej sprawy, w dniu 21 listopada 2012 roku została zawarta umowa, na mocy której spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w (...) nabyła przedsiębiorstwo spółki (...) sp. z o.o., pozostającej od 10 stycznia 2012 roku w likwidacji (k. 68-71). Zgodnie z treścią art. 55⁽¹⁾ pkt 4) k.c. przedsiębiorstwo obejmuje też wierzytelności spółki, co oznacza, że na mocy w/w umowy na rzecz wnioskodawcy przeszła wierzytelność, objęta w/w wyrokiem sądu polubownego.

W świetle powyższego Sąd Apelacyjny uznał, iż w sprawie nie zachodzi przeszkoda do stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego z uwagi na jego sprzeczność z podstawowymi zasadami porządku prawnego (art. 1214 § 3 pkt 2) k.p.c.).

Brak również podstaw do przyjęcia, że spór nie może być poddany pod rozstrzygnięcie sądu polubownego (art. 1214 § 3 pkt 1) k.p.c.). Zgodnie z treścią art. 1157 k.p.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądu polubownego spory o prawa majątkowe lub spory o prawa niemajątkowe - mogące być przedmiotem ugody sądowej, z wyjątkiem spraw o alimenty. Powód wystąpił do sądu polubownego o zasądzenie na

jego rzecz zaległych należności czynszowych, wynikających z umowy najmu z dnia 10 maja 2004 roku, a sprawa taka, zgodnie z w/w regulacją, może być przedmiotem zapisu na sąd polubowny.

Sąd Apelacyjny stwierdził nadto, że przejście uprawnień z dotychczasowego wierzyciela na wnioskodawcę zostało wykazane poświadczonym za zgodność z oryginałem przez radcę prawnego dokumentem urzędowym, stosownie do treści art. 788 § 1 k.p.c.

W świetle powyższego zachodziły podstawy do stwierdzenia wykonalności w/w orzeczenia zgodnie z art. 1214 § 2 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., zmienił zaskarżone postanowienie, nadając klauzulę wykonalności w/w wyrokowi sądu polubownego oraz rozstrzygając o kosztach postępowania przed Sądem I instancji na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i 3 oraz § 10 ust. 1 pkt 15) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) – pkt 1 postanowienia. Na koszty te składają się: opłata od wniosku w wysokości 300,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu klauzulowym w wysokości 60,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

SSA E. Fijałkowska SSA J. Geisler SSA W. Kryślak